

Svar (8/ 5 2000)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

I de fleste europæiske lande påbegyndes den obligatoriske fremmedsprogsundervisning i 3. eller 4. klasse. Norge og Luxembourg har dog indført fremmedsprogsundervisning fra 1. klasse. I Sverige tilbydes en trediedel af skolerne engelskundervisning fra 1. klasse. Ca. 80% af eleverne påbegynder i Sverige engelskundervisningen før 10-årsalderen. Engelsk er det mest almindelige første fremmedsprog i de europæiske lande. I flere lande, fx Italien, Spanien og Østrig, er der igangsat pilotprojekter med undervisning i fremmedsprog fra førskolealderen.

Forud for vedtagelsen af 93-loven gennemførtes i Danmark en lang række udviklingsarbejder på fremmedsprogsområdet med tidlig sprogstart, både hvad angår tysk, fransk og engelsk. Med hensyn til engelsk kunne sprogstarten gå helt ned til 1. klasse, mens tysk og fransk hyppigt startede ved 6. klasse. Vedtagelsen af folkeskoleloven i 1993 betød, at engelsk blev påbegyndt i 4. klasse i stedet for i 5. klasse. Engelsk fik dermed tilført 90 minutter ugentlig undervisning set i det samlede undervisningsforløb. Samtidig blev fransk muligt som tilbudsfag fra 7. klasse.

Folkeskolerådet drøftede på et møde i maj 1996 behovet for at igangsætte yderligere udviklingsarbejder på fremmedsprogsområdet. Rådet udtalte i den forbindelse, at der ikke var behov for at iværksætte udviklingsarbejder, da det ansås for vigtigt, at den nye folkeskolelovs vedtagne struktur vedrørende sprogfagene fik mulighed for at virke en periode, før virkningerne heraf på sagligt grundlag kunne vurderes. Folkeskolerådet var endvidere af den opfattelse, at en tidlig fremmedsprogsundervisning kunne få en negativ effekt på tilegnelsen af modersmålet.

Med baggrund i den styrkede internationalisering, informationsteknologiens udvikling og ny viden om sprogtilægnelse behandler Folkeskolerådet i øjeblikket spørgsmålet om, hvorvidt den eksisterende sprogmodel sikrer, at eleverne via folkeskolens undervisning tilegner sig tilfredsstillende fremmedsproglig viden og kunnen. Folkeskolerådet har ikke færdiggjort sine

synspunkter på sagen på nuværende tidspunkt, men vil behandle et forslag om indstilling til ministeren i juni måned.

Spm. nr. S 2503

Til indenrigsministeren (2/5 2000) af:

Karen Rønde (V):

»Vil ministeren under henvisning til svaret på spørgsmål nr. S 2319 uddybe, hvad der nærmere forstås ved »mest almindeligt«, herunder hvilke konkrete andre ordninger ministeren henviser til og dermed er bekendt med i svarets sidste afsnit?«

Svar (15/ 5 2000)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Som oplyst i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. S 2319 hører undervisningen af tosprogede børn under undervisningsministerens ressort. Indenrigsministeriet har derfor forelagt herværende spørgsmål for Undervisningsministeriet med henblik på at få uddybet den udtalelse af 14. april 2000, der citeres ordret i besvarelsen af spørgsmål nr. S 2319.

Undervisningsministeriet har i en udtalelse af 9. maj 2000 oplyst følgende:

»I kommuner med mange elever, der ikke kan dansk, oprettes modtagelsesklasser, hvor eleverne kan gå op til 2 år. I modtagelsesklasserne foregår der en intensiv danskundervisning med henblik på hurtigst muligt at kunne deltage i skolens almindelige undervisning med udbytte. Det er den almindelige eller sagt på en anden måde den hyppigst forekommende model for indføring af børn, der ikke kan dansk, i folkeskolen.

Hvor der kun er få elever, oprettes der hold, hvor eleverne får en del af deres undervisning. I de øvrige timer må eleverne placeres i de almindelige klasser, men ordningen har den ulempe, at eleverne i begyndelsen ikke kan få fyldt udbytte af undervisningen.«